

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1975/2019
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., коју заступа Александар Босијоковић, адвокат из ..., против тужене Градске општине Раковица из Београда, коју заступа законски заступник јавни правобранилац Градске општине Раковица из Београда, ради поништаја решења и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2728/18 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2728/18 од 14.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 340/2017 од 11.05.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништена су као незаконита решења тужене број ...-.../...-... од 31.11.2011. године, којим је тужиле остала нераспоређена и решење број ...-.../...-... од 22.02.2011. године, којим је одбијен приговор тужиле. Другим ставом изреке, утврђено је да је тужба тужиле у делу којим је тражено да се обавезе тужени да је врати на рад повучена. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиле накнади трошкове парничног поступка у износу од 237.750,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2728/18 од 14.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 340/2017 од 11.05.2018. године у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју другостепени суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужила је била у радном односу код тужене и обављала је послове ... за ... у Решењем тужене број ...-.../...-... од 31.01.2011. године, тужила је оглашена нераспоређеном почев од 31.01.2011. године, с тим што из образложења следи да је код тужене 26.01.2011. године донет Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места којим су извршене промене у организацији и раду Управе Градске општине, да је Укинут Одсек за ..., а самим тим и место ..., на коме је тужила радила, те да сходно члану 65. Закона о радним односима у државним органима тужила није могла бити распоређена ни на једно друго радно место које одговара њеној стручној спреми. Решењем начелника Градске управе Раковица број ...-.../...-... од 22.02.2011. године, одбијен је приговор тужиље изјављен на претходно решење од 31.01.2011. године, које је у исто време и потврђено. Решењем туженог број ...-.../...-... од 28.03.2011. године, тужила је остала нераспоређена, одређена је исплата отпремнине у износу од 882.497,60 динара, те је тужиљи престао радни однос код тужене дана 29.03.2011. године. Поништај решења о престанку радног односа тужила је тражила у посебном поступку који се води пред истим судом у предмету П1 2077/1 и који је према неспорним наводима странака прекинут до окончања овог поступка.

Правилником тужене од 24.09.2010. године, између осталог је, у оквиру Одељења за скупштинске послове, образован и Одсек за ... и Одсек за ..., у којима су биле предвиђене четири групе послова, између осталих и ...– ... са једним извршиоцем, на коме је тужила радила. Правилником тужене од 26.01.2011. године, укинут је Одсек за .., па и радно место ... на коме је тужила радила, тако да је тужиљи радни однос престао дана 29.03.2011. године, након што је коначно оглашена за нераспоређеног радника по ранијим решењима од 31.01. и 22.02.2011. године. Правилник је ступио на снагу дана 26.01.2011. године истицањем на огласну таблу, а Општинско веће Раковица је на Правилник дало сагласност дана 18.01.2011. године, те је тужила на основу тог Правилника оглашена за нераспоређену решењем од 31.01.2011. године, када јој је престао и радни однос.

Одредбом члана 196. Устава Републике Србије, прописан је начин објављивања закона и других општих аката, па је ставом 1. прописано да се закони и други општи акти објављују пре ступања на снагу. Ставом 2. да се Устав, закон и подзаконски општи акти Републике Србије објављују у републичком службеном гласилу, а статuti, одлуке и други општи акти аутономних покрајина, објављују се у покрајинском службеном гласилу. Ставом 3. је прописано да се статuti и општи акти јединица локалне самоуправе објављују у локалном службеном гласилу. Ставом 4. је прописано да закони и други општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања, а могу да ступе на снагу раније само ако за то постоје нарочито оправдани разлози утврђени приликом њиховог доношења.

Одредбом члана 100. став 3. Статута Градске општине Раковица прописано је да акти Општинске управе морају бити донети у складу са законом, Статутом Града Београда, као и Статутом Градске општине Раковица.

Према правилима из члана 56. став 2. Статута Градске општине Раковица, начелник Општинске управе доноси акт о унутрашњем уређењу и систематизацији Општинске управе уз сагласност Општинског већа, а чланом 104. Статута прописано је да се сви општи акти органа Градске општине Раковица, пре ступања на снагу објављују у „Службеном листу Града Београда“.

У конкретном случају, Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи Градске општине Раковица од 26.01.2011. године, објављен је на огласној табли Општине, али не и у „Службеном листу Града Београда“, па је правилан закључак нижестепених судова да Правилник није ступио на снагу, због чега тужилци и није могао престати радни однос.

Наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи се у сумњу, јер судови опште надлежности нису преузели надлежност Уставног суда, нити су утврдили да оспорени Правилник није у сагласности са Уставом и законом, већ су напротив утврдили да није ступио на правну снагу, због чега нема обавезујући карактер за странке у поступку.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић